

vurdering af, om det er forsvarligt at støtte det her forslag eller ej.

Formanden:

Ja tak. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er virkelig noget, der hører til sjældenhederne, at det her Folketing med den sammensætning, det har, stemmer for en afprivatisering, men det er faktisk det, vi gør med den del af forslaget, der er udskilt her i nr. L 236 A. Det handler om, at den del af energiinfrastrukturen, der er elenergiinfrastrukturen, går fra at være privat ejet til at blive offentligt ejet. Det er det, der er substansen i det.

Hidtil har transmissionssystemerne været ejet af elselskaberne, som er en blanding af kommunaltejede, privatejede og andelsejede selskaber. De går nu over i et statsligt ejet selskab, men den type statsligt ejet selskab, hvor finansministeren ikke kan gaffe et eventuelt overskud. Det er lagt fast i aftalen. Så det her er ikke en malkeko for staten, og det har været fantastisk vigtigt for os, at det ikke blev det, for ideen med det her var at sikre, at vores transmissionssystem ikke skulle være et handelsobjekt, med andre ord at undgå, at store, dominerende, monopolagtige, for ikke at sige rene monopoler på energiområdet kunne købe sig ind på infrastrukturen, som det har været tilfældet, og som det er tilfældet med vores teleinfrastruktur. Det er det, der har været et meget, meget vigtigt formål for os.

Kl. 10.30

Vi havde gerne set, at de regionale net alle sammen var kommet med. De er ikke kommet med i første omgang, men til gengæld er det fastslået i lovforslaget, at i det øjeblik, hvor de måtte blive handlet, er det staten, der har både forkøbsretten og -pligten til ekspropriationsprisen, altså ikke til en oppumpet handelspris.

Det har taget meget lang tid at løse denne her sag, og der er jo ingen tvivl om, at når vi har fået et flertal for det, så skyldes det den såkaldte kapital-sag, som allerede meget tidligt i regeringens liv, nemlig i januar 2002, var ved at køre fuldstændig af sporet, fordi ministeren accepterede en måde at definere kapitalbegreberne på, som betød, at kapitalen blev boostet ganske aldeles kraftigt og helt uacceptabelt.

Nu har vi så fået en løsning på det med dette lovforslag. Det er klart, at der også er nogle indrømmelser fra vores side med i det, og det er, at

hele kapitalen bliver fri egenkapital, altså at i vi ikke har bunden kapital og fri egenkapital. Det er måske sort snak for de fleste, og det forstår jeg godt, for det er hammerkompliceret.

Vores krav har været, at det ikke må føre til stigende priser i de produktionsselskaber, der handles, og der er jo mange, der er ude at sætte deres til salg på markedet i øjeblikket, ikke mindst kommuner, der ser penge i det her.

Hvordan undgår man så det? Ja, det gør man med en separat regulering, og det er klart, at vi vil være meget oppe på stikkerne, om denne her regulering nu rent faktisk holder. Men der er ingen tvivl om, at det, vi har indgået aftale om, er, at det ikke må føre til stigende priser. Det gælder også de varmekunder, som jo er en del af det her, fordi varmen og ellen produceres sammen.

Vi havde også meget gerne set, at vores gassystem skulle med ind i denne her konstruktion, og ministeren ved til hudløshed, at vi har kæmpet for det, og det har vi gjort til sidste forhandlingsmøde. Ministeren nikker og bekræfter dermed, at det er korrekt. Det mislykkedes i første omgang, men ministeren ved også, at der er et flertal her i Folketinget, der ønsker, at gassystemet skal integreres i det nye EnergiNet Danmark.

Vi er så blevet enige om for to dage siden, at ministeren skal fremlægge et grundigt, objektivt, sagligt beslutningsgrundlag for at få Gastra ind i EnergiNet Danmark, og det bliver fremlagt i begyndelsen af september.

Jeg håber meget, at det lykkes. Jeg mener ærlig talt, at det ville være temmelig ulykkeligt, hvis det ikke lykkedes at få Gastra med, og jeg synes, det er så vigtigt, at de par småører, staten i første omgang vil tabe på det, og det er altså et mindre tocifret millionbeløb, må man simpelt hen se bort fra.

Hvorfor siger jeg så det? Det siger jeg, fordi enhver finansminister altid vil holde på enhver krone, som han eller hun får i kassen, og det forventer jeg også gælder i denne her sag. Men Folketinget har med et bredt flertal for flere år siden besluttet, at gastransmissionen skal forblive i offentligt eje. Det er bekræftet igen i denne her aftale, og det mener jeg er vigtigt vi står ved.

Hvorfor så det? Jo, fordi finansministre også altid har en ubodelig trang til at sælge ud af offentlig ejendom, og den trang bliver selvfølgelig større, i det øjeblik hvor man også har udskrevet en ufinansieret skattelettelse til befolkningen. Så fristelsen til at sælge så meget af DONG som overhovedet muligt for at kunne lukke sin selv-